

Караджѝ дересѝ – Шив., неуст., от рум. вл., за нива.

Караджѝ дермѝн – Зап., С, до селото.

Караджѝза – Сел., 3 2, общо название на няколко местности: *Караджас орман*, *Горен* и *Долен Караджас*.

Караджѝз ормѝн – Сел., СЗ 1,5, гора.

Караджѝва лѝква – Др., ЮИ 1, преди мочурливо място, равно, обраб. земя.

Караджѝвец – 1. Др., ЮИ 0,7; 2. Тр., ЮЗ 2,3, преди – пасище с кладенец, равно, обраб. земя, вер. по вида на почвата – с тъмен цвят.

Караджѝви говѝда – Ич., Ю 8, метафорично. Поляна с големи бели камъни, приличащи на говеда. Според местна легенда тук *Караджѝ* пасял говедата си. Слязъл Дядо Господ, отишъл при него и го помолил да донесе вода от близкия кладенец. Караджѝ отказал, защото не можел да остави говедата си. Тогава Господ помолил друг овчар, а говедата превърнал в камъни.

Караджѝвите ливѝди – Сб., неуст., от рум. вл. за нива

Караджѝв плет – 1. Ор., СИ, рекичка, ляв приток на р. Блягорница. Според предание тук *Стефан Караджѝ* преградил реката и направил *плет* – капан за турците; 2. Сб., ЮЗ 3,5, гора.

Карѝ дотлѝк – Реч., неуст., от нот. акт 1922 г., от т. *dotluk* ‘черничева градина’.

Карѝзоолу – Шив., 3, стара махала в Шивачево. От ПИ.

Карѝивѝнов прѝслап – Б., ЮИ 4, превал на стар път.

Карѝилѝн – Ор., неуст., от рум. вл. за нива, от тур. ‘черна змия’.

Карѝилѝнски ормѝн – Ор., неуст., от рум. вл. за нива, гора.

Карѝ илнѝк – Ж.б., неуст.

Карѝйлѝ сулѝ – име на с. *Селиминово* в осм. док. от 1591 г. (Стойков 1959: 458)

Карѝ кѝй – 1. Вѝг., Ю 1, скалист връх (СРТ); 2. Гав., ЮЗ 2,8, каменливо място край р. Тунджа с лозя наоколо; 3. Гр., С4, скалист рид с гори; 4. Зл. в. СИ 4, местност на юг от р. Тунджа; 5. Сб., С4,5, местности, в които има скали с тъмен цвят.

Карѝ кѝй алчѝк – Гр., СИ 3,5, гора на ниско място, където има скала с тъмен цвят.

Карѝ кѝй дюзлѝо – Гр., СИ 3,5, равна поляна под скалист рид с тъмен цвят.

Карѝкѝлевата стѝблица – Тв.И 3, нива, в която има извор с дървен подземен хутол – *стублица*. По ЛИ.

Карѝкѝлев кѝйнѝк – Стр., ЮЗ 2, извор сред гора. По предание изворът е свързан с байрактара на Индже – *Кара Кольо*, бродил в тази гора.

Карѝкуз – Б.п., СЗ 4, сенчесто усойно място край *Голямата река*, от тур. *kuz* ‘засенчен, мрачен’.

Карѝ кумлѝк – Сб., неуст., от рум. вл. за нива, вер. от тур. ‘черен пясък’.

Карѝкѝша – Сб., ЮИ, местност на *Карѝ байр*, от тур. *каракуш* ‘вид птица (орел)’.